

видѣлината. На втория денъ Богъ разлѣчилъ водата отъ вода, т. е. раздѣлилъ висшия животъ отъ низшия, понеже водата, както казахъ, е емблема на живота. Той създалъ твърдѣта като граница между тия два живота, и понеже еволюцията на този денъ не е завършена, Богъ не се е произнесълъ върху него. И станало вечеръ, и станало утро — денъ втори. Въ третия денъ Богъ заповѣдалъ да се събере водата, която била подъ небето, т. е. низшиятъ животъ, въ едно мѣсто и да се яви сушата, която е емблема на човѣшкия мозъкъ и на човѣшкия умъ. И нарекълъ Богъ събраната вода — море, а сушата — земя. И видѣлъ Богъ, че това е добро и затова рекълъ на земята да произведе всички видове растения, като подразбиралъ — да се явятъ всички добри мисли въ свѣта. И станало вечеръ, и станало утро — денъ трети. А въ четвъртия денъ Богъ рекълъ да се явятъ двѣтъ голѣми свѣтила на твърдѣта небесна, за да разлѣчатъ деня отъ нощта. Той е подразбиралъ: първото свѣтило, голѣмото, е умътъ, а второто — сърцето, чрѣзъ които човѣкъ да прави разлика между доброто и злото, т. е. да разграничава едно състояние отъ друго. И тъй четвъртиятъ денъ е денъ, въ който трѣбва да се създадатъ условията за развиването на човѣшкия умъ и човѣшкото сърце. И направилъ Богъ всичкитѣ звѣзди, които означаватъ всичкитѣ сили вътрѣ въ човѣшкия животъ, поставилъ ги на твърдѣта небесна, която подразбира човѣшката душа, за да свѣтятъ на земята, заедно съ голѣмото свѣтило — умътъ и малкото свѣтило — сърцето, да владѣятъ на деня и нощта и да разлѣчатъ видѣлината отъ тъмнината. И видѣлъ Богъ, че е добро, и станало вечеръ, и станало утро — денъ четвърти. И рекълъ Богъ въ петия денъ — водата да произведе всички видове гадина одушевлени и птици, да летятъ надъ земята, подъ твърдѣта небесна, а тѣ означаватъ всичкитѣ стремежи и ламтежи на човѣшкия животъ. И понеже това давало насока и смисълъ на човѣшкото развитие на земята, Богъ видѣлъ, че е добро и ги благословилъ, да се плодятъ и множатъ. Затова и нашитѣ желанія постоянно, всѣки денъ се плодятъ и размножаватъ. И станало вечеръ, и станало утро — денъ пети. И въ шестия денъ Богъ рекълъ да направи човѣка, т. е. разумното по образъ и подобие свое, да владѣе надъ морскитѣ